

2008. július 9., szerda

25. felszólítja az Európai Parlament Elnökségét és annak szolgálatait, hogy járjanak elől példával azzal, hogy végrehajtják saját határozataikat és fokozzák az európai parlamenti képviselőkre, a személyzetre és a látogatókra vonatkozó mobilitásirányítási intézkedéseket, azzal a céllal, hogy a fenntartható mobilitás beépítsék az EMAS irányelv Parlament általi alkalmazásába;

*
* *

26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az EKB 2007. évi jelentéséről szóló jelentés

P6_TA(2008)0357

Az Európai Parlament 2008. július 9-i jogalkotási állásfoglalása az EKB 2007. évi éves jelentéséről (2008/2107(INI))

(2009/C 294 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Központi Bank (EKB) 2007. évi éves jelentésére,
 - tekintettel az EK-Szerződés 113. cikkére,
 - tekintettel a Központi Bankok Európai Rendszerének és az Európai Központi Banknak az alapszabályáról szóló szerződéshez csatolt jegyzőkönyv 15. cikkére,
 - tekintettel 1998. április 2-i, a Gazdasági és Monetáris Unió harmadik szakaszában a demokratikus elszámoltathatóságról szóló állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a növekedésre és a foglalkoztatásra vonatkozó integrált iránymutatásokról szóló 2008. február 20-i állásfoglalására (a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikáira vonatkozó átfogó iránymutatások): az új ciklus elindítása (2008–2010) ⁽²⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak az EMU@10-ről szóló közleményére: sikerek és kihívások a Gazdasági és Monetáris Unió 10 éve után (COM(2008)0238),
 - tekintettel az EKB 2007. decemberi pénzügyi stabilitási felülvizsgálatára és az EKB 2008. áprilisi, az európai pénzügyi integrációról szóló jelentésére,
 - tekintettel Bizottság 2008–2009 évekre szóló tavaszi gazdasági előrejelzéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0241/2008),
- A. mivel 2007-ben az euróövezet GDP-je 2,6 %-kal nőtt (szemben a 2006. évi 2,7 %-kal), az év második felében jelentkező pénzügyi zavarokból származó megnövekedett bizonytalanság ellenére;
- B. mivel az inflációs ráta a 2006. évi 2,2 %-kal szemben 2,1 % volt, a lényeges felfelé irányuló árnyomás jellemezte gazdasági környezet ellenére;
- C. mivel az EKB 2007-ben folytatta a kamatlábak kiigazítását, 2007 júniusában a 2006. decemberi 3,5 %-ról 4,0 %-ra, majd ezt a szintet a második félévben is fenntartotta;

⁽¹⁾ HL C 138, 1998.5.4., 177. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0058.

2008. július 9., szerda

- D. mivel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet nyilatkozatai nagyon óvatos megközelítésre hívnak fel a kamatlábak euróövezeten belüli emelése tekintetében;
- E. mivel 2007-ben az euró nominális effektív árfolyama 6,3 %-kal felértékelődött, és ez a felértékelődés különösen az amerikai dollárhoz képest volt jelentős (11,8 %);
- F. mivel a pénzügyi zavar és a nagy globális egyensúlytalanságok kockázatot jelentenek az egész világ-gazdaság növekedése és az árfolyamalakulás szempontjából;
- G. mivel várható, hogy 2009-ben az euróövezetben az infláció 2,0–3,0 % közötti értékre emelkedik, a nyersanyagárak jelenlegi drágulási trendjét tükrözve, mielőtt 2009-ben az 1,2 % és 2,4 % közötti tartományba mérséklődne;
- H. mivel az Európai Központi Bank és a Központi Bankok Európai Rendszere legfőbb célkitűzése az árstabilitás biztosítása, és az Európai Közösség EK-Szerződés 105. cikkében meghatározott általános gazdaságpolitikájának támogatása; elismerve e tekintetben az EKB és a Központi Bankok Európai Rendszere teljes függetlenségét;
- I. mivel az Európai Központi Bank dilemma előtt áll abból adódóan, hogy meg kell felelnie azon kihívásoknak, amelyeket a növekvő infláció, illetve az elmúlt hónapokban tapasztalt pénzügyi zavarok hatására bekövetkező gazdasági lassulás első jelei jelentenek;
- J. mivel a Parlament segítséget kíván nyújtani az EKB és az euróövezet nemzetközi szinten betöltött szerepének és nemzetközi tekintélyének megerősítéséhez;

Az EKB ma

1. üdvözli, hogy az Európai Monetáris Unió (EMU) létrejötte után tíz évvel mind az EKB, mind az euró tiszteletet élvez, és általánosan elfogadják a globális gazdaságban; megjegyzi továbbá, hogy az euró olyan globális valutává vált, amelynek befolyása szinte megegyezik az amerikai dolláréval;
2. emlékeztet arra, hogy az EK-Szerződés az Európai Központi Bank célkitűzései között egyértelműen megkülönbözteti az árstabilitást és a gazdaságpolitika támogatását, ezért e két cél nem helyettesítheti egymást; elismeri az EKB eme kettős megbízatás teljesítése tekintetében fennálló teljes függetlenségét, és üdvözli, hogy a Lisszaboni Szerződés révén az EKB jogi személyiséggel rendelkező uniós intézménnyé válna, világosan megállapított, független politikai és pénzügyi státusszal; úgy gondolja, hogy az Európai Központi Bank közösségi intézményként történő elismerése növeli a Parlament, és különösen annak Gazdasági és Monetáris Bizottsága felelősségét, mivel a Parlament olyan intézménnyé válik, amelynek az Európai Központi Bank monetáris politikát érintő döntései tekintetében elszámolással tartozik;
3. üdvözli Ciprust és Máltát az EMU-ban, és tudomásul veszi sikeres belépésüket;

Pénzügyi stabilitás

4. elismeri az EKB kiváló munkáját az egyesült államokbeli másodlagos jelzálogpiaci válság által kiváltott pénzügyi zavarok kezelésében, különös tekintettel a 2007. augusztus 9-én indított műveletre, amely 95 milliárd euró összegben biztosított likviditást a piacoknak 4,00 % rögzített kamatozású tender formájában a szokásos EKB piaci műveletek eljárását követve; megjegyzi, hogy ez a művelet, a finomhangolási műveletekkel és a rákövetkező bőséges heti refinanszírozási műveletekkel együtt sikeresen stabilizálta a nagyon rövid távú kamatlábakat; véleménye szerint ez szintén rámutat az EKB által biztosított közös monetáris politika értékére, amely megszilárdítja a gazdaságot az instabilitás időszakában;
5. egyetért az EKB azon véleményével, miszerint a pénzügyi eszközök növekvő bonyolultsága és a pénzintézetek kockázati kitettségének átláthatatlansága fokozott bizonytalansághoz vezethet abban a tekintetben, hogy mekkora a kockázat, ki annak végső viselője és mekkora a potenciális veszteség;

2008. július 9., szerda

6. kiemeli, hogy létre kell hozni a pénzügyi felügyeletre vonatkozó közösségi jogszabályi keretet, és hangsúlyozza, hogy bár a Szerződés a hitelintézetek prudenciális felügyelete és a pénzügyi rendszer stabilitása tekintetében nem ruházza fel közvetlen felelősséggel az Európai Központi Bankot, azt szorosan be kell vonni a felügyeletbe;
7. úgy véli, hogy a jelenlegi pénzügyi válság sikeres kezelése megerősítette az Európai Központi Bankot; üdvözlöi, hogy az Európai Központi Bank hitele és nemzetközi elismertsége javult; kéri az Eurócsoportot, hogy kövesse az Európai Központi Bank példáját, és fokozza szakértelmét és koordinációs tevékenységét a pénzügyi piacok szabályozását és felügyeletét érintő kérdésekben;
8. hangsúlyozza, hogy egyre nagyobb szükség van a központi bankok és a felügyeleti hatóságok közötti együttműködésre a pénzügyi piacok stabilitásának fenntartásában, különösen figyelembe véve az egyre inkább integrált pénzügyi rendszereket; felkéri az EKB-t, hogy EU-n belüli szinten valamint más központi bankokkal és releváns intézményekkel való kapcsolataiban továbbra is törekedjen a jobb integrációra és kommunikációra, különös tekintettel a Bank of Englanddel való kapcsolatára, mivel London az Európai Unión belüli legfontosabb pénzügyi központ; felhívja az EKB-t, hogy aktív szerepet vállaljon a felügyelet változásait vitató különféle fórumokban, mint például a Lámfalussy-jelentés nyomán követésében;
9. elismeri, hogy a nagy központi bankok, mint például az EKB és a US Federal Reserve, figyelmeztettek a gazdaságot érintő kockázatok alábecslése ellen a 2000–2001 évi informatikai buborék kipukkadása és a 2007. évi másodlagos jelzálogválság előtt; megjegyzi, hogy a pénzpiacok nem válaszoltak hatékony módon ezekre a figyelmeztetésekre; ezért felkéri az EKB-t, hogy elemezze ezt a reakciót, és tegyen javaslatot arra, hogy miként lehet az ilyen előzetes figyelmeztetések és a piaci reakciók közötti viszonyt javítani; felhívja az EKB-t a közelmúlt pénzügyi zavarainak tükrében, hogy vizsgálja meg és értékelje a pénzügyi válság következményeit, és mérje fel, hogy rendelkezik-e elegendő eszközzel határokon átnyúló európai pénzügyi válság kezelésére, és milyen jogkörökre van szüksége ahhoz, hogy javíthassa az euróövezetben a makroprudenciális felügyeletet;

Gazdasági és monetáris fejlődés

10. tudomásul veszi az árstabilitás meghatározásának mikéntjéről szóló folyamatban zajló vitát, amelynek tekintetében néhányan a közvetlen inflációs célkövetés mellett érvelnek; úgy véli azonban, hogy az M3-ra épülő kétpilléres rendszer a legalkalmasabb módja az árstabilitás mérésének; felszólítja az EKB-t, hogy tegyen lépéseket a rendszer folyamatos fejlesztésére; elismeri a kiegészítő információ és az inflációs kockázatokra vonatkozó korai figyelmeztetések, valamint az operatív diszkréció hozzáadott értékét, amelyet ez a rendszer biztosít;
11. hangsúlyozza, hogy az euróövezeten belüli aszimmetrikus gazdasági fejlődés kockázata a kibővített tagsággal megnövekedhet, ahogy a taggazdaságok mérete és fejlettsége közötti különbségek növekednek; felhívja az EKB-t, hogy szenteljen kismélt figyelmet e helyzetnek és már korai fázisukban foglalkozzon ezekkel a kockázatokkal, és tájékoztassa róluk a tagállamokat;
12. felhívást intéz valamennyi, az euróövezetben részt vevő és az azon kívül maradó tagállamhoz, valamint a csatlakozásra jelentkező tagállamokhoz, hogy vegyék figyelembe ezeket a kihívásokat, és ezért teljes mértékben tartsák tiszteletben a stabilitási és növekedés paktum kritériumait, és teljesítsék a maastrichti kritériumokat, amint helyénvaló, mivel a fiskális konszolidációval, valamint a növekedés és a termelékenység terén bekövetkezett fejleményekkel összhangban álló bérpolitikával együtt ez biztosítja az aszimmetrikus fejlődés által okozott kihívások elleni legerősebb védelmet;
13. hangsúlyozza, hogy a növekedési kilátások közelmúltbéli korrekcióját figyelembe véve az esetleges kamatemeléseket óvatosan, a gazdasági növekedés veszélyeztetése nélkül kell végrehajtani; rámutat arra, hogy a gazdasági fellendülés támogatása érdekében a tagállamoknak a szükséges strukturális reformokat és a befektetéseket is végre kell hajtaniuk;
14. elvárja a Tanácstól, hogy valamennyi, az euróövezetbe felvételét kérő tagállamot egyenlően kezelje, és teljes mértékben tartsa tiszteletben a tagállamok euróövezethez való csatlakozásra való felkészültségére vonatkozó EKB általi értékelését és ajánlásait;

2008. július 9., szerda

15. tudomásul veszi az euró felértékelődését, különösen az amerikai dollárral szemben; kiemeli, hogy a cél az árstabilitás megőrzése, de elismeri, hogy az euróárfolyam erőteljes és gyors változásai nem akadályozhatják az EKB-t monetáris politikájának irányításában, amely számára az infláció, valamint az exportfüggő országok növekedési perspektíváinak nehézségei egyaránt kihívást jelentenek; felkéri az EKB-t, hogy kísérelje figyelemmel a fejleményeket, és ha szükségesnek tartja, intézkedjen, valamint felhívja az Európscsoportot, a Bizottságot és az EKB-t, hogy jobban hangolják össze tevékenységeiket az árfolyampolitika terén;

16. elismeri, hogy egyre nő az inflációs nyomás, amelyhez az élelmiszer- és az energiaárak kiemelten hozzájárulnak; felhívja az Európai Központi Bankot, hogy javítsa a nemzeti központi bankokkal e kérdésben folytatott párbeszédet annak érdekében, hogy a hangsúlyt mindenütt erőteljesen az árstabilitás kérdése felé irányítsa;

Irányítás és hatékony döntéshozatal

17. emlékeztet az EKB nagyobb átláthatóságára irányuló folyamatos felhívásokra, amelynek biztosítása fokozná a intézmény hitelességét és kiszámíthatóságát, és méltányolja az e téren már megvalósított erőfeszítéseket; elismeri e tekintetben az EKB kormányzótanácsa üléseiről szóló jegyzőkönyvek nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos nehézségeket, mivel az egyes tagok álláspontjai közötti eltéréseket a nemzeti érdekek képviselőiként lehetne értelmezni, ami a tagállamok kormányai részéről a Kormányzótanács tagjaival szembeni nyomásgyakorláshoz vezethetne; felhívja az EBB-t, hogy minden évben juttassa el mind a Parlamentnek és a közvéleménynek azon tevékenységeinek éves összefoglalóját, amelyek a jelen állásfoglalással összhangban működésének javítására irányulnak;

18. úgy véli, hogy a Parlament és az Európai Központi Bank közötti monetáris párbeszéd sikeres volt, és a jövőben lehet rá építeni; hangsúlyozza, hogy az EKB utólagos elszámoltathatósága alapvető jelentőséggel bír a pénzügyi piacok bizalmát és következképp stabilitását tekintve; úgy véli, hogy az EKB Igazgatótanácsának és Kormányzótanácsának egységessége érdekében külső megjelenésükben továbbra is magabiztosnak kell maradniuk; támogatja az Európai Központi Banknak a Parlament, a Tanács, az Európscsoport és a Bizottság célzott tájékoztatására vonatkozó politikáját; csalódottságát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Központi Bank a Parlament 2007. július 12-i, az EKB 2006-os éves jelentéséről szóló állásfoglalására⁽¹⁾ adott válaszában csak csekély mértékű elkötelezettséget mutatott; erőteljesen hangsúlyozza, hogy az EKB kommunikációs politikájának javítására irányuló felhívást csak az Európai Központi Bank és testületei függetlensége megőrzésének összefüggésében lehet értelmezni;

19. felhívja az EKB-t, hogy a Kormányzótanács által meghozott határozatokat követő nyilatkozataiban világosan közölje, hogy a viták során könnyen érteke-e el a konszenzust, vagy az eltérő nézetek fennmaradtak-e, mivel ez bővebb tájékoztatással szolgálna a piacok számára anélkül, hogy gátolná az EKB Kormányzótanácsa határozatainak közös európai perspektíváját;

20. felhívja az EKB-t, hogy terjessze elő ötleteit a Kormányzótanács struktúrájának reformjára, mivel a kormányzók száma 2009. január 1-től várhatóan 15 fölé emelkedik; megjegyzi, hogy az euróvezetethez tartozó országok növekvő száma folytán a reformok még inkább szükségessé válnak; támogatja az EKB korábbi javaslatát, hogy a résztvevő tagállamok gazdasági súlyát kell a rotációs szavazati jogoknál a leglényegesebb tényezőként kezelni, és a nagyobb hatékonyság biztosítása érdekében a döntéshozók számára alacsonyan kell tartani;

21. úgy véli, hogy az Európai Központi Bank függetlensége, az igazgatósági tagok kinevezési eljárását is beleértve, kiállta a próbát; hangsúlyozza, hogy az EK-Szerződés 112. cikke (2) bekezdésének b) pontja kimondja, hogy az Igazgatótanács tagjait monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkező személyek közül választják, és kiemeli, hogy e személyek állampolgársága semmilyen szerepet nem játszhat, és hogy továbbra is a Szerződés szigorú feltételei alapján kell megítélni őket; úgy véli, hogy az utólagos demokratikus elszámoltathatóság és átláthatóság javulna, ha a Tanács több lehetséges jelöltet értékelné, és ha a Tanács által javasolt jelölt jóváhagyásáról ezután a Parlament szavazással döntene;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0349.

2008. július 9., szerda

22. úgy véli, hogy – tekintetbe véve a Lisszaboni Szerződés által az Európai Központi Banknak biztosított státuszt – az Igazgatótanács tagjainak kinevezésében növelni kellene a Parlament szerepét; hangsúlyozza, hogy más intézményekkel együtt készen áll a kinevezési eljárás lehetséges javítási lehetőségeinek feltárására, az Igazgatótanács 2010-ben esedékes megújítása előtt;

23. elismeri az Eurócsoport és annak elnöke növekvő szerepét az Európai Unión belüli gazdasági napi-rend nagy részének meghatározásában, különös tekintettel az Eurócsoport formálisabb struktúrájára és a csoporton belüli gazdaságpolitika koordinálásában játszott központi szerepre, amint erről a Lisszaboni Szerződés által módosított EK-Szerződés 136. cikke rendelkezik az euróövezetben részt nem vevő tagállamok számára is; a Lisszaboni Szerződés által módosított EK-Szerződés 138. cikkével összhangban támogatja a nemzetközi fórumokon egységes hangon megszólaló euróövezet további fejlesztését, amely egységes hangot az Eurócsoport elnökének a szerepe biztosítja;

24. üdvözli az EKB, a Bizottság és a pénzügyi szolgáltatók közötti együttműködést az egységes euró-pénzforgalmi övezet (SEPA) és a rövid lejáratú európai értékpapír (STEP) kezdeményezések sikeres elindításában; ezeket a pénzügyi szolgáltató ágazat pozitív hozzájárulásának tekinti az európai pénzügyi integráció előmozdításához;

25. üdvözli a Target 2 műveletek és az egységes megosztott platformra való végleges migrációs tevékenységek elindítását; úgy véli, hogy ennek használata fontos lépés a pénzügyi integráció és az elszámolási és kiegyenlítési költségek csökkentése irányában; úgy véli, hogy az Európai Központi Banknak sürgősen javaslatot kellene tennie a Target 2 értékpapírok (T2S) irányításának struktúrájára;

Az euró külső dimenziója

26. tudomásul veszi az euró nemzetközi valutaként betöltött rangjának folyamatos emelkedését; rámutat arra, hogy a nemzetközi fórumokon a gazdasági és pénzügyek tekintetében az Európai Unió képvisellete csak gyengén tükrözi az euróövezet valós gazdasági súlyát, és ez a nemzetközi pénzügyek növekvő befolyását illetően akadálynak tekinthető; felhív konkrét lépések megtételére a nemzetközi pénzügyekben, mint az IMF-ben az egységes euróövezeti képvisel felé;

27. ösztönzi az EKB-t, hogy továbbra is erősítse koordinációs szerepét a nemzetközi pénzügyek területén; úgy véli, hogy az euró nemzetközileg erősebb helyzete az euróövezet hasznára válik, ami a jelenleg abban részt nem vevő tagállamokat is arra ösztönzi majd, hogy törekedjenek a teljes tagságra;

*

* *

28. utasítja elnökét, hogy ezt az állásfoglalást továbbítsa a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Eurócsoportnak és az Európai Központi Banknak.
